

for Borgerrepræsentationen, og at tage Standpunkt til disse Sager; og for saa vidt det Standpunkt, Magistraten har taget, er i Modstrid med det Standpunkt, som Borgerrepræsentationen indtager til samme Sag, falder denne Sag bort. Her er det, at Raadmændene som Delegation for Borgerrepræsentationen have den Opgave at søge at bringe en Overensstemmelse til Veje mellem dennes Flertal og de forskellige Borgmestre eller, rettere sagt, Borgerrepræsentationens Flertal og Magistraten. Og der forekommer det mig, at naar Raadmændene ifølge den kommunale Forfatning have *det* som en af deres Opgaver at klare, er det nødvendigt, at Raadmændene til enhver Tid staa som Udtryk for Flertallets Opfattelse i Borgerrepræsentationen, men de kunne ikke komme til at staa som et Udtryk for Opfattelsen hos Flertallet der, naar de ere valgte ved Hjælp af Forholdstalsvalgmaaden. Derfor er det, at jeg, som jeg udtalte i Gaar, anser det for uheldigt og upraktisk i sine Følger, hvis man fastholder denne Forordning om at gennemføre Forholdstalsvalg ved Valg af Raadmænd.

Den ærede Ordfører for Mindretallet under Nr. 1, det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal), bebrejdede mig, at jeg i Gaar skulde have udtalt, at Regeringspartiet havde svigtet sit Program. Men jeg maa dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at en saadan Udtalelse har jeg ikke brugt. Jeg udtalte, at Regeringen paa afgørende Punkter havde svigtet det foreliggende Lovforslag, eller rettere sagt havde svigtet sit eget Lovforslag, det udtalte jeg, og det tror jeg, at det ærede Medlem maa erkende, at jeg var berettiget til at udtale, naar man ser hen til de Ændringsforslag, som ere godkendte fra Regeringens Side, og jeg skal særlig nævne det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 40 til § 20, som indfører den privilegerede Valgret til Amsraadene. Dette Forslag staaer i principiel Modstrid med det af Regeringen forelagte Lovforslag.

Rottbøll: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne), der udtalte sig om Realiteterne, ønskede Realiteterne frem. Hvorvidt han nu dermed mente, at han ønskede privilegeret Valgret afskaffet og Aldersklasser indført, ved jeg ikke ganske bestemt. Det forekommer mig, at er der noget, der ikke er Realiteter i Øjeblikket, er det det. Det er ganske klart, at det er umuligt at gen-

nemføre et Forslag paa den Basis. Mente han derimod Realiteter som Aldersklasserne, der skulde være de konservative Kauteler, de Garantier, vi alle have søgt efter, og den bedste Garanti, vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem: Hvor ligger egentlig Garantien i denne Aldersklasse? Det er rigtigt, hvis man vil sige, at med Aarene kommer der nogen Forsigtighed i det hele taget. Man har ogsaa nævnet, at naar der stemmes om Strejker f. Eks., er det de ældre, gifte Arbejdere, der ere imod Strejken, de yngre lade det gaa og ønske at strejke. Der er noget i det, at der overhovedet med Alderen kommer nogen Forsigtighed i de Beslutninger, man tager, men for øvrigt maa jeg sige, at man ved jo slet ikke noget om, hvorledes disse Aldersklasser vilde virke i Kommunerne. Det er muligt, at de i een Kommune vilde virke konservativt, i en anden Kommune vilde de virke socialistisk, radikalt, hvad man vil. Jeg spørger: I den Kommune, hvor disse Aldersklasser ikke vilde virke konservativt, hvilke Kauteler har saa det ærede Medlem? Saa giver han ganske los paa alt muligt.

Der er saa kun en Bemærkning, jeg vil gøre til det ærede 3die Medlem for 9ende Kreds (Stilling), der nævnede, at der ikke var gjort noget for Købstæderne. Der er jo for saa vidt gjort noget, som der er indført Forholdstalsvalg, hvad der vil hjælpe Købstæderne. Det er overhovedet ikke saa nem en Sag at hjælpe disse ulykkelige Købstæder, og naar Højre har troet ved Spændetrøjeparagraffer at hjælpe Købstæderne, vil jeg dog spørge: Hvad betyder egentlig disse Spændetrøjeparagraffer? De sige, at ved Slutningen af Aaret kan et Mindretal nægte at vedtage Budgettet, nægte saa store Skatter. Men hele Aaret igennem sidder der et socialistisk Flertal i Byraadene, de forhøje Alderdomsunderstøttelsen med 30—40 pCt., de bygge ny Skoler, give ny Lønninger o. s. v. o. s. v., de vedtage med ganske almindeligt Flertal Bevillinger og udbetale Penge, bevilge Penge, der skulle udbetales næste Aar o. s. v. o. s. v. Tror saa noget Menneske, at et Mindretal i Slutningen af Aaret kan komme og sige: Nej, nu ville vi ikke lege med mere, nu sige vi Stop, I maa ikke udbetale de Penge? Saa vil Flertallet med nogen Ret sige: De Penge ere bevilgede Aaret igennem, de fleste ere udbetalte, ville I ikke være saa venlige at anvise os Vejen til at faa dem igen! — Det kommer ikke os ved, siger Mindretallet. — Jo, det kommer dem ved, de blive nødte til at sanktionere det.